

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 5. De suscipientibus & conferentibus hoc Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

constitutionibus Apost. cap. 26. lib. 8. dici *Exorcismam non fieri ordinatione, sed per Christi gratiam & aduentum Spiritus sancti*: unde videtur colligi, illo tempore nondum fuisse *Ordinem*, sed paulo post institutum; quando nimirum donum illud miraculorum, quo demones expellebantur, cessauit.

Quartò, Ordines minores possunt simul conferri, imò passim simul conferuntur, & interdum ubi talis est consuetudo possunt conferri cū Subdiaconatu: atqui Ordines sacri, non nisi per temporum interualla. Cuius non videtur esse alia ratio, nisi quòd hi sint Sacramenta, illi minimè.

Quintò, Parum videtur credibile tot imprimi characteres reales & supernaturales, & toties conferri gratiam ex opere operato, idque ad obeundas functiones, quæ passim à laicis fieri possunt. Si dicas characteres & gratiam dari, vt istæ functiones solemniter fiant. Respondeo, etiam à laicis fiunt cum omni solemnitate, vt passim videmus in Ecclesijs. Quod tamen Ecclesia non deberet permittere, si ad hoc potestas quædam supernaturalis, & gratia diuina esset necessaria. Deinde potestas & gratia quæ datur in Ordine, non datur ob solemnitatem actui Ordinis adiunctam, sed ob ipsam substantiam actus; nam solemnitas ab Ecclesia est instituta: ergo nõ datur character & gratia, vt actus horum ordinum solemniter fiant.

Sextò, Si isti ordines sint Sacramenta, ergo erit peccatum mortiferum sacrilegij suscipere illos in statu peccati mortiferi. Quod si ita est, cur Ecclesia non curat, vt suscepturi antea confiteantur, vel saltem dolorem peccatorum suscipiant, vt in alijs Sacramentis?

Nec obstat, quòd isti Ordines non possint repeti, ac proinde videantur esse Sacramenta imprimentia characterè. Hæc enim ratio rectè concluderet, si constaret esse Sacramenta. Alioqui facile responderi potest: nam *ordinatio Diaconissæ*, quam habet Clemens lib. 8. constituit. Apostolicarum cap. 19. repeti non potest, tamen non est Sacramentum. Pari modo consecratio calicis, altaris, templi, & similia, quamdiu manent integra, non repetuntur; tamen nihil reale imprimunt. Ratio est, quia omnis consecratio, etsi solum sacramentalis sit, & non Sacramentum, de se est perpetua, nec definit esse nisi per desitionem rei consecrate. Ob hæc, & similia argumenta hæc sententia est satis probabilis.

CAPVT V.

De Suscipientibus, & de Conferentibus hoc Sacramentum?

D V B I V M I.

Quales debeant esse qui hoc Sacramentum suscipiunt?

42
Requiratur
bona vita
& fama.

Respondeo & Dico Primò: Ordinandi debent esse bonæ conscientia; ita vt non sint sibi conscij alicuius peccati mortiferi. Deinde debet esse bonæ fama. Ratio est, quia Ordinatio est Sacramentum, non quidem institutum ad remissionem peccatorum, sed ad constituendum hominem Mediatorem inter Deum & plebem. Nam

Sacerdotes debent Deo vota populi & sacrificia offerre, & populo diuinam doctrinam & Sacramenta ministrare, ad quæ & bona conscientia apud Deum, & bona fama apud homines requiruntur. Adde, commune esse omnibus Sacramentis, vt nõ possint suscipi in peccatis.

Dico Secundò: Non requiritur ad singulos Ordines nisi ea cognitio, quæ necessaria est executioni & ministerio illius. Vnde, si quis ordinetur ad Sacerdotium, tantum vt sacrificium offerat, quod est primarium Sacerdotis ministerium: non autem vt confessiones audiat & absoluat, quod est alterum eius munus, sed minus principale, non requiritur vt plura sciat, quàm quæ ad illud ministerium necessaria sunt.

Dico Tertio: Homo non consequitur dignitatem Sacerdotij vel alterius Ordinis per vitam sanctitatem: alioquin Ioannes Bapt. & B. Virgo Sacerdotes fuissent. Et ratio est, quia potestas Ordinis non datur in propriam utilitatem, sed in aliorum. Sanctitas autem vitam & omne eius primum est in propriam sancti utilitatem.

Dico Quarto: Grauius is peccat qui promouet indignos ad Ordines, præsertim sacros: quia est infidelis dispensator. Contra hos autem, & eos qui indignè promouentur, vel contra Canones promouentur, grauiissimas pœnas constituit Xistus V.

Dico Quintò: Mortaliter, iuxta D. Thomam hic q. 36. ar. 5. is peccat, qui in peccato mortali existens, aliquid sacrum officium obit. Verum

Notandum est: Probabilius esse non peccare mortaliter Ordinatam, si Epistolam aut Euangelium cantet, aut alicuius Minoris Ordinis ministerium peragat in peccato mortali, modò id cum debita reuerentia faciat. Sed tantum, quando Sacramentum aliquid in peccato mortali administrat. Ita Domin. Soto hic. Et ratio est, quia illa ministeria in se nullam habent consecrationem, aut singularem sanctitatem; sicut habent Sacramenta, in quibus gratia Spiritus sancti, & Sanguis Christi contineri censetur. Cantare enim Euangelium non est actio sancta, nisi quatenus vel procedit à bona intentione, & hac ratione non polluitur à peccatore, sed potius peccator per illam actionem ad gratiam preparatur: vel quatenus est signum & explicatio rerum sacrarum; & sic etiam non polluitur, quia sanctitas illa est extrinseca isti functioni: vel denique quatenus ex institutione diuina est officium sacri Ordinis. Dupliciter autem potest quis Euangelium legere aut cantare: Primò, simpliciter & non ex officio; & sic non censetur pollui. Secundò, ex officio, v. g. quatenus illud est munus & actio Ordinis sacri; & sic sanctitatem trahit ex ipso Ordine, & proinde censetur pollui, si extra gratiam fiat: tamen illa sanctitas non est tanta, vt hæc contaminatio censetur peccatum mortale. Vide dicta suprâ qu. 64. art. 6. num. 9.

D V B I V M II.

Verum solus Episcopus Sacramentum Ordinis conferat?

Respondeo: Ad solum Episcopum pertinet conferre omnes Ordines. Ratio est, quia ipse solus est sacrorum Princeps, cuius est inferiores Ecclesiæ & sacrorum ministros instituire & consecrare:

41
Cur hi Ordines non possint repeti, etsi Sacramenta non sint.

43
Cognitio necessaria ad executionem Ordinis suscipiendi.

44
Sanctitas vitæ non confert Ordinem.

Promouens indignos, peccat.

45
Sacrum officium in mortali obiens, qualiter peccat.

46
Solutus Episcopus ex officio

secrare: sicut in Republica solius Principis est omnes inferiores ministros constituere.

Notandum tamen Primò: Simplici Sacerdoti auctoritate Pontificis, posse committi collatione Ordinum Minorum; nam hanc modò habet Abbates, si Presbyteri sint, & benedicti: vt patet ex Cap. Cum contingat, de grate & qualitate Ordinandorum, & ex Concilio Trid. sess. 23. c. 10. Idem valde probabile est de Subdiaconatu: nam Abbas cuiusdam monasterij Cisterciensis in Germania habet priuilegium conferendi Subdiaconatus Ordinem, concessum & confirmatum à multis Summis Pontificibus; vt refert Nauar. Consilio 13. lib. 3. tit. de Priuilegijs. Franciscus Victoria q. 33. dicit se vidisse Bullam Pontificis, qua cuidam Abbati Ordinis Cisterciensis hoc priuilegium concedebatur. De Diaconatu non extat exemplum certum; & Doctores communiter negant præter Durandum & Caietanum.

Notandum Secundò: Abbates non posse conferre primam tonsuram, vel Ordines minores, nisi suis subditis regularibus; vt expressè statuit Conc. Trident. sess. 23. c. 10. vbi etiam omnibus priuilegijs & consuetudinibus derogat.

Notandum Tertiò: Quando Archidiaconus in quibusdam Ordinibus porrigit materiã ordinandis (quod facere potest in Minoribus & Subdiaconatu) non censeri ipsum conferre ordinẽ; quia non suo nomine porrigit, sed veluti manus Episcopi, Episcopo interim formam proferente. Hoc tamen fieri non potest in Sacerdotio & Diaconatu.

Notandum Quartò: Episcopum, etsi hæreticus sit, vel ab Ecclesia præcisus, posse hoc Sacramentum conferre. De quo vide supra qu. 64. art. 6. dub. 3. & art. 9.

CAPVT VI.

De impedimentis Ordinum.

DVBIVM I.

Vtrum sexus femineus Ordinis susceptionem impediat?

Respondeo Affirmatiuè: Adeò vt si femina ordinetur, præsertim Ordine sacro, nihil efficiatur. Nò enim tam est irregularis, quàm prorsus incapax huius Sacramenti, vnde etiam nullum extat exemplum. Ratio primaria est institutio Christi. Congruentiã sunt variæ: Prima, Quia Ordines adferunt quandam præminentiam supra alios: feminarum autem est, subesse, Gen. 3. v. 16. Sub potestate viri eris. Secunda, Quia Ordinibus annexum est officium docendi: femina iubetur tacere in Ecclesia, & discere in silentio, cù omni subiectione. 1. ad Timoth. 2. v. 12. Tertia, Sexus femineus multas alias habet imperfectiones, ob quas non decet illam ordinari.

Nec obstat, quòd Clemens supra meminit Diaconissarum, & Gregorius lib. 4. Dialog. c. 11. Presbyteriarum, quod habetur Can. Presbyter, 32. dist. Quia illa Diaconissa nihil eorum poterant, quæ Presbyteri vel Diaconi; sed tantùm custodiebant ianuas, & Sacerdoti ministrabãt in baptismo mulierum, idque ob decorem, vt ait Clemens c. 28.

Vnde illarum ordinatio erat sacramentalis quædam caremonia, ab Apostolis instituta, quæ parum durauit. Presbytera autè ibi vocatur vxor Presbyteri, quam ante sacrum Ordinem duxerat, quæ cum illo simul continentiam seruabat. Aliquando sic vocatur vidua senior; vt docet Gratianus ibidem ex Concilio Laodicensi supra, Canone sequenti.

DVBIVM II.

Vtrum pueri, & carentes vsu rationis, sint Ordinum capaces?

Respondeo Affirmatiuè. Est communis Doctorum, præterquam Durandi, qui id negat. Sed confirmatur ex Baptismo & Confirmatione, quæ ante vsum rationis validè conferuntur. Ea enim Sacramenta, quæ pro materia vel forma non habent actum susipientis, vt sunt omnia præter Pœnitentiã & Matrimonium, possunt dari ratione carentibus. Neque ad hoc requiritur intentio parentum, vt contra Durandum ostendimus supra quæst. 68. art. 10. in Dubio: nam Baptismus etiam inuitis parentibus infanti collatus, est validus. In adulto tamen requiritur positius consensus; vt dictum est eadem quæst. 68. art. 7. contra Caietanum.

Notandum tamen, puerum, qui ante vsum rationis ordinatus est, non teneri ad votum castitatis, sed posse liberè matrimonium contrahere. Nã nemo tenetur ad consilia, nisi se sponte ad ea obligarit. Secus est de Christiana religione, etsi inuitis parentibus sit baptizatus: hanc enim tenebatur suscipere, & nulla ei in hoc fit iniuria, sed dumtaxat parentibus, quæ prolem ab Ecclesiæ potestate non eximit. Si tamen nolit seruare castitatem, suspendendus est ab Ordinum executione. Idem dico de eo qui metu cadente in constantem virum, ordinatus est: cuius exemplum habuimus Romæ anno 1583. sub Gregorio XIII. in quodam Religioso professore, & Sacerdotio initiato, cum quo ob metum illum, cùm de eo legitime probatum esset, dispensatum fuit, super votis Religionis & Sacerdotio, vt posset vxorem ducere.

Quænam autem ætas ad singulos Ordines requiratur, vide Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 4. de Reformatione & sequentibus. Capite enim 4. ad Tonsuram requirit Tridentinum vt quis antea Confirmationis Sacramentum susceperit, & sciat legere & scribere. Capite 11. ad Minores Ordines requirit saltem intelligentiam linguæ Latinæ, ætatem autem certam non præscribit. Capite 12. ad Subdiaconatũ requirit annum vigesimum secundum inchoatum. Ad Diaconatum requirit vigesimum tertium inchoatum. Ad Sacerdotium vigesimum quintum inchoatum. Ante hæc tempora suscipere Ordines est peccatum mortale: & in Maioribus incurritur suspensio ab executione; vt patet in Extrauagante Pij II. Alias granes pœnas addidit Xistus V. in sua constitutione contra Clericos malè promotos.

Vtrum verò serui, homicidæ, defectuosi & illegitimi ad Ordines promoueri possint; agit hæc D. Thomas quæst. 39. art. 3. 4. 5. & 6. Nos verò de his satis diximus in materia de Irregularitate.

Efff DE

Sacerdos ex commissione Pape.

Abbas ex iure.

Archidiaconus tradit materiam.

Episcopus hæreticus vel præcisus.

47 Cur femine sint omnino incapaces Ordinum.

Quæ Diaconissa vel Presbyter.

48 Affirmatiuè.

Anre vsum rationis Ordinatus non tenetur voto castitatis.

Similiter qui per merum ordinatus.

49 Quæ ætas ad singulos Ordines requisita.

50 Quomam præterea ad Ordines sint inepti.